

- toteamaan tämän seurauksena, että kantaja tulkitsi GA CONTAINia ja GA ICARGOa asianmukaisella tavalla
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne liittyy asiaan T-84/17, Consorzio IB Innovation v. komissio, liittyviin kysymyksiin. Kyseisen asian kanne koski Euroopan komission tutkimuksen ja innovoinnin pääosaston 30.11.2016 tekemää päätöstä (ARES 2016 – 6711369), jossa tämä viimeksi mainittu katsoi, että IBI on velvollinen palauttamaan 294 925,43 euroa sopimukseen nro 261679 CONTAIN liittyen ja 155 482,91 euroa sopimukseen nro 288383-ICARGO liittyen.

Kantaja asettaa kyseenalaiseksi komission kyseessä olevista sopimuksista tekemän tulkinnan.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan käsitteitä ”edunsaaja” ja ”kolmas osapuoli” on tulkittu tavalla, joka on sekä virheellinen että ristiriidassa Grant Agreementin (GA) ja General Agreementin liitteessä II olevien General Conditionsien (GC) kanssa.
 - Kantaja väittää tältä osin, että yhteenliittymä ei ole yksi yksikkö vaan pikemminkin yritysten ryhmä tai ”kollektiivinen yksikkö” ja että GA:ssa ja niiden liitteessä II olevassa GC:ssa ei vahvisteta, että yritys, joka on osa yhteenliittymää, on kolmas osapuoli GA:n edunsaajaan nähden mikäli kahdella henkilöllä on eri oikeushenkilöllisyys.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, jonka mukaan tilintarkastaja ja komissio rikkoivat GA CONTAINin 9 artiklaa ja GA ICARGOn 9 artiklaa näihin sopimuksiin sovellettavan lainsäädännön osalta ja sopimussuhteen ulkopuolisten sellaisten sääntöjen soveltamisen osalta, jotka eivät ole oikeudellisesti sitovia.
 - Kantaja väittää tältä osin, että tilintarkastajan kertomus, jonka komissio on hyväksynyt, perustuu GA:n tulkinnalle, jolle ei ole perustetta sopimusten tekstissä ja sopimuksiin sovellettavissa oikeudellisissa säännöissä. Päinvastoin se perustuu vain komission yksiköiden valmistelemaan ”ohjeistavaan käsikirjaan”. Tämä yksipuolisesti laadittu asiakirja ei kantajan mukaan voi olla etusijalla asianosaisten välillä sovittuihin sääntöihin nähden.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu GA CONTAINin ja GA ICARGOn II.15.2.c artiklan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen.
 - Kantaja väittää tältä osin, että tiettyjä etätyössä olleita IBI:n sisäisiä neuvonantajia koskevia välillisiä kustannuksia koskevien tilien raportointien järjestelmää ei voida pitää asianmukaisena.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee väitettä, jonka mukaan vaatimus sellaisten sopimusten tarkastamisesta, jotka eivät kuulu tarkastuksen piiriin, ei perustu yhteenkään sopimuslausekkeeseen.
 - Kantaja väittää tältä osin, ettei ole lainkaan selvää, minkä GA CONTAINin ja GA ICARGOn sopimuslausekkeen nojalla, kaikki niiden liitteet mukaan lukien, komissiolla on oikeus vaatia IBI:ltä täsmällistä ja yksityiskohtaista tarkastusta kaikista sopimuksista, joihin IBI väitetyesti osallistui seitsemännen puiteohjelman yhteydessä. Olettaessaan, että tarkastuksen yhteydessä todetut virheet ovat systemaattisia, komissio nimittäin vaatii, että IBI ilmoittaa, onko luettelo täydellinen ja täydentää sitä tarvittaessa puuttuvilla hankkeilla ja tarkistaa, onko siihen liittyvissä tilinpäätösraporteissa tällaisia systemaattisia virheitä.

Kanne 1.3.2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo v. komissio

(Asia T-130/17)

(2017/C 121/69)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja M. Jeżewski)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 28.10.2016 antaman päätöksen C(2016)6950, joka koskee tiettyjen EU-oikeuden vaatimusten soveltamisvaatimuksesta OPAL-kaasuputkeen annetun vapautuksen edellytysten muutoksia
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteentoista kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että perusoikeuksia on loukattu, ja säädöstä, jolla tiettyjen EU-oikeuden vaatimusten soveltamisvaatimuksesta OPAL-kaasuputkeen annetun, Saksan Bundesnetzagenturin vuonna 2009 tekemällä päätöksellä myönnetyn vapautuksen edellytysten muuttamista koskeva menettely on käynnistetty, on arvioitu väärin.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimivaltaa päätöksen tekemiseen OPAL-kaasuputkea koskevien poikkeusten, jotka koskivat tiettyjen EU-oikeuden vaatimusten soveltamisvaatimusta, muuttamiseksi ei ole ollut.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 17 kohdassa, luettuna yhdessä 36 artiklan 1 kohdan kanssa, asetettua kaasuinfrastruktuuria koskevan vapautuksen soveltamiseksi on väitetyksi tulkittu virheellisesti.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 33 kohdassa, luettuna yhdessä 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, asetettua kaasuinfrastruktuuria koskevan vapautuksen soveltamiseksi on väitetyksi tulkittu virheellisesti.
 - Edellytys sille, että sääntelyviranomaisen voi vapauttaa suuren uuden kaasuinfrastruktuurin säännösten soveltamisesta, on se, että mainittuun infrastruktuuri-investointiin liittyvä riskitaso on sellainen, ettei investointia toteutettaisi, ellei sääöksistä vapautettaisi.
 - OPAL-kaasuputken rakentamisinvestointi toteutettiin ja saatettiin päätökseen lopulta 13.7.2011, joten ei voida sanoa, että tällaista riskiä enää olisi.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että direktiivin 2009/73/EY 36 artiklan 1 kohdan a ja e alakohtaan sisältyvän kaasuinfrastruktuuria koskevan vapautuksen soveltamiseksi on tulkittu virheellisesti ja sen vuoksi todettu, ettei OPAL-kaasuputken osalta säädetyn vapautuksen muuttaminen vaikuta haitallisesti kilpailuun kaasumarkkinoilla.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että direktiivin 2009/73/EY 36 artiklan 1 kohdan a alakohtaan sisältyvän kaasuinfrastruktuuria koskevan vapautuksen soveltamiseksi on tulkittu virheellisesti ja sen vuoksi todettu, että OPAL-kaasuputken osalta säädetyn vapautuksen muuttaminen parantaa kaasun tarjonnan varmuutta sisämarkkinoilla.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei Bundesnetzagentur ole ottanut huomioon SEUT 102 artiklan säännöksiä päättäessään direktiivin 2009/73/EY 36 artiklassa säädetystä vapautuksesta.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu.
- 10) Kymmenes kanneperuste, jonka mukaan säädöstä ei ole perusteltu SEUT 296 ja SEUT 263 artiklassa tarkoitetulla tavalla.
- 11) Yhdestoista kanneperuste, jonka mukaan maakaasun käyttäjät Puolan tasavallassa altistuvat kaasuntarjonnan puuttumisen riskille, mikä on perussopimuksen tavoitteen, joka koskee energiavarmuuden turvaamiseen tähtävää toimintaa, ja energiasolidaarisuuden periaatteen vastaista, ja mainittu tilanne on myös perussopimuksen 7 artiklan vastainen sen vuoksi, että on tehty päätös, joka on ristiriidassa muiden Euroopan unionin poliitikkojen kanssa.

- 12) Kahdestoista kanneperuste, jonka mukaan sellaista infrastruktuuria suositaan, johon vapautusta sovelletaan, mikä on EU-oikeuden vastaista.
 - 13) Kolmastoista ja neljästoista kanneperuste, joista ensimmäisen mukaan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Ukrainan välisen assosiaatiosopimuksen 274 artiklaa on rikottu ja toisen mukaan mainitun sopimuksen 254 artiklaa on rikottu.
 - 14) Viidestoista kanneperuste, jonka mukaan SEUT 7 artiklaa on rikottu, koska on tehty päätös, joka on muiden Euroopan unionin politiikkojen vastainen.
 - 15) Kuudestoista kanneperuste, joka perustuu SEUT 277 artiklaan ja jonka mukaan direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 33 kohta, luettuna yhdessä 36 artiklan 1 kohdan kanssa, on mitätön, koska on mielivaltaisesti otettu käyttöön syrjivä erottelu säädetyn vapautuksen alaisen infrastruktuurin ja muun infrastruktuurin, johon mainittua vapautusta ei voida soveltaa, välillä.
-